

Instrukcja dotycząca przygotowania tekstów do „Ogrody Nauk i Sztuk”

Artykuł:

1. Materiały przeznaczone do zamieszczenia na stronie czasopisma „Ogrody Nauk i Sztuk” należy dostarczyć najpóźniej do końca roku, w którym odbyła się konferencja, w formie elektronicznej na adres sekretarza Talentów (sekretarزتalentów@gmail.com).
2. Tytuł dużą czcionką (14, nie kapitalikami) wyśrodkowany. Pod spodem: imię i nazwisko autora, jego adres mailowy oraz nazwę i adres instytucji, jaką reprezentuje autor.
3. Do artykułu należy dołączyć streszczenie i słowa kluczowe w języku polskim i angielskim oraz tytuł artykułu w języku angielskim (umieszczone przed treścią artykułu). Słów kluczowych powinno być od 5 do 10, a każde ze streszczeń nie powinno przekraczać 600 znaków. Proszę dobrze przemyśleć streszczenia i słowa kluczowe, bo są to elementy umieszczane w międzynarodowych wyszukiwarkach i po nich inni uczeni będą docierać do naszych tekstów.
4. Teksty należy przygotowywać w programie MS-Word i zapisać czcionką Times New Roman; wielkość czcionki 12 punktów dla tekstu głównego oraz 10 punktów dla przypisów, interlinia 1,5 wiersza w tekście głównym. Wyjustowanie tekstu głównego i przypisów.
5. Objętość artykułów nie powinna przekraczać 1 arkusza wydawniczego (40 000 znaków ze spacjami i przypisami).
6. Osoby (autorzy, twórcy, redaktorzy itp.) wymieniane w tekście po raz pierwszy podawane są z pełnym imieniem i nazwiskiem, po raz kolejny – inicjał imienia i pełne nazwisko, w przypisach podajemy inicjał imienia.
7. Pseudonimy wszelkiego typu piszemy w cudzysłowie; jeżeli razem z imieniem i nazwiskiem, wówczas pseudonim w cudzysłowie między imieniem i nazwiskiem lub po imieniu i nazwisku w cudzysłowie ze skrótem ps. wyjątki: przypadki, w których zwyczajowo odchodzi się od tej zasady. Przykłady: Henryk „Hubal” Dobrzański, Leopold Okulicki ps. „Niedźwiadek” – ale: Tadeusz Bór Komorowski; Zenon „Miriam” Przesmycki – ale: Bolesław Prus, Aleksander Głowacki ps. „Bolesław Prus”.
8. Cytowane w tekście i przypisach fragmenty innych prac, dokumentów bądź edycji źródłowych oddajemy czcionką prostą, biorąc całość w cudzysłów. Cudzysłowy powinny być polskie (dolny i górny). Tekst cytowany w cytacie powinien być ujęty w tzw. żabki (« »).
9. Cytowane w tekście dłuższe fragmenty wywiadów będące częścią badań własnych autora wydzielamy z tekstu, umieszczamy w nowym akapicie i zapisujemy kursywą.
10. W przypadku kiedy opuszczamy część cytatu używamy okrągłych nawiasów (...), natomiast nawiasy kwadratowe [...] są zarezerwowane dla uwag pochodzących od autora/tłumacza.
11. W tekście i przypisach tytuły książek, artykułów, utworów, filmów oraz dzieł artystycznych zapisujemy czcionką pochyłą (kursywą).
12. Tytuły gazet i czasopism zapisujemy czcionką prostą w cudzysłowie.
13. Nazwy własne, jak na przykład nazwy organizacji, projektów zapisujemy dużą literą, bez kursywy, np. program Marco Polo II, World Health Organization, projekt Wordrobe. Za pierwszym razem podajemy pełną nazwę, a w nawiasie skrót, którego używamy w dalszej części tekstu, np. Komisja Europejska (dalej jako: KE).
14. Zwroty w języku obcym – łacińskie, angielskie itp. należy zapisać kursywą.
15. Tytuł artykułu zapisujemy czcionką 14, śródtytuły czcionką 12, przy czym ich nie numerujemy, wyróżniamy je przez pogrubienie.
16. W tekście i przypisach stosujemy ogólnie przyjęte skróty: r. - rok, roku; w. - wiek, wieku; także: np., itd., m.in..
17. Daty w tekście i przypisach w pełnym brzmieniu zapisujemy cyfrowo np. 4.12.1610 r. Słownej nazwy miesięcy używamy w przypadku, gdy nie jest podana data roczna, np. 6 sierpnia.

Określenia roku i wieku skracamy po liczbie, przed liczbą piszemy w pełnym brzmieniu, np. w 1618 r.", "w XVIII w.", ale: "w roku 1943", "w wieku XX". Nie używamy cyfr dla określeń typu: lata trzydzieste, podobnie w przypadku numeracji wojen lokalnych i światowych (druga wojna światowa).

18. Liczby (wielkość populacji, liczba przypadków itd.) zapisujemy cyframi arabskimi bez skrótów np. 14 000 przypadków; ankieta została przeprowadzona wśród 30 000 studentów.

Przypisy:

1. Stosujemy przypisy dolne.
2. Przypisy powinny mieć numerację ciągłą w obrębie całego artykułu.
3. Jeżeli konieczne jest sporządzenie przypisu do tytułu tekstu, to przypisu tego nie numerujemy, tylko opatrujemy gwiazdką.
4. Zapis **cytowanej** pozycji bibliograficznej powinien zawierać:
 - nazwisko autora, inicjał imienia, tytuł dzieła (kursywą), miejsce i rok wydania, numer strony, której dotyczy przypis:
M. Eliade, *Okultyzm, czary, mody kulturalne. Eseje*, Warszawa 2004, s. 69-72.
 - **w wypadku pracy zbiorowej**: tytuł dzieła, nazwisko redaktora, inicjał imienia, miejsce i rok wydania:
J. Sławiński (red.), *Słownik terminów literackich*, Wrocław 1998, s. 30.
 - **w wypadku pracy będącej częścią większej całości**:
P. Szukalski, *Kohabitacja w Polsce*, [w:] P. Szukalski, W. Wawrzywoda-Kruczyńska (red.), *Rodzina w zmieniającym się społeczeństwie polskim*, Łódź 2004, s. 49.
 - **W wypadku artykułu w czasopiśmie**:
W. Frąc, *Uwierzyć w kino. Refleksje wokół adaptacji filmowej Solaris Stanisława Lema*, „Kwartalnik Filmowy” 1999, nr 26-27, s. 124.
 - Poszczególne elementy przypisu oddzielamy od siebie przecinkami, na końcu stawiamy kropkę.
 - Tytuły prac cytowanych po raz pierwszy podawane są w przypisie w pełnym brzmieniu, wraz z miejscem i rokiem wydania. Przy ponownym cytowaniu pracy danego autora używamy zapisu skróconego tytułu pracy lub pomijamy tytuł, gdy tego autora przytaczamy w tekście tylko jedną pracę, po wielokropku stosując skrót „dz. cyt.”. Cytując dzieło z poprzedniego przypisu, stosujemy skrót „Tamże”. Gdy bezpośrednio po dziele danego autora cytujemy kolejne jego dzieło, zamiast nazwiska autora piszemy: „Tenże / Tejże”. Identyczne zasady powtórnego cytowania stosujemy przy artykułach z czasopism, prac zbiorowych, w wydawnictwach źródłowych itp.:
 - A. Pitrus, *Kino kultu*, Kraków 1998, s. 9
 - M. Buchowski (red.), *Amerykańska antropologia postmodernistyczna*, Warszawa 1999, s. 170.
 - Tamże, s. 55.
 - A. Pitrus, dz. cyt., s. 11.
 - W przypadku cytowania po raz pierwszy publikacji obcojęzycznych - tytuł i dane bibliograficzne (miejsce wydania, tom, zeszyt itp.) podajemy w języku publikacji.
 - Cytując niepublikowane prace dyplomowe stosujemy zapis: Jan Kowalski, *Wpływ sesji egzaminacyjnej na zdrowie psychiczne studentów*, [niepublikowana praca magisterska], Uniwersytet Wrocławski 2013.
 - W przypadku stron internetowych zapisujemy inicjał imienia, pełne nazwisko, tytuł, adres strony, dzień ostatniego dostępu: D. H. Jones, *The Body Eclectic: Viewing Bodily Modification in David Nebreda*, <http://reconstruction.eserver.org/051/jones.shtml>, 01.01.2001.

Bibliografia:

1. Bibliografię zamieszczamy na końcu tekstu. Po słowie Bibliografia należy umieścić dwukropek.
2. W bibliografii zamieszczamy przytaczane teksty w kolejności alfabetycznej: pełne nazwisko i inicjał imienia autora (artykułu lub pracy zbiorowej), tytuł, miejsce i rok wydania.
3. Segregacja literatury cytowanej: akty prawne; teksty źródłowe; bibliografia; netografia (strony internetowe); filmografia; w przypadku korzystania z innych mediów dodajemy kolejne kategorie.
4. Pozycje w bibliografii powinny być ponumerowane w nawiasach kwadratowych (to bardzo ważne dla wyszukiwarek np. Google):

[7] Eliade M., *Okultyzm, czary, mody kulturalne. Eseje*, Warszawa 2004

[8] Sławiński J. (red.), *Słownik terminów literackich*, Wrocław 1998, s. 30

[9] Szukalski P., *Kohabitacja w Polsce*, [w:] Szukalski P., Wawrzywoda-Kruczyńska W. (red.), *Rodzina w zmieniającym się społeczeństwie polskim*, Łódź 2004, s. 49

Zapis aktów prawnych:

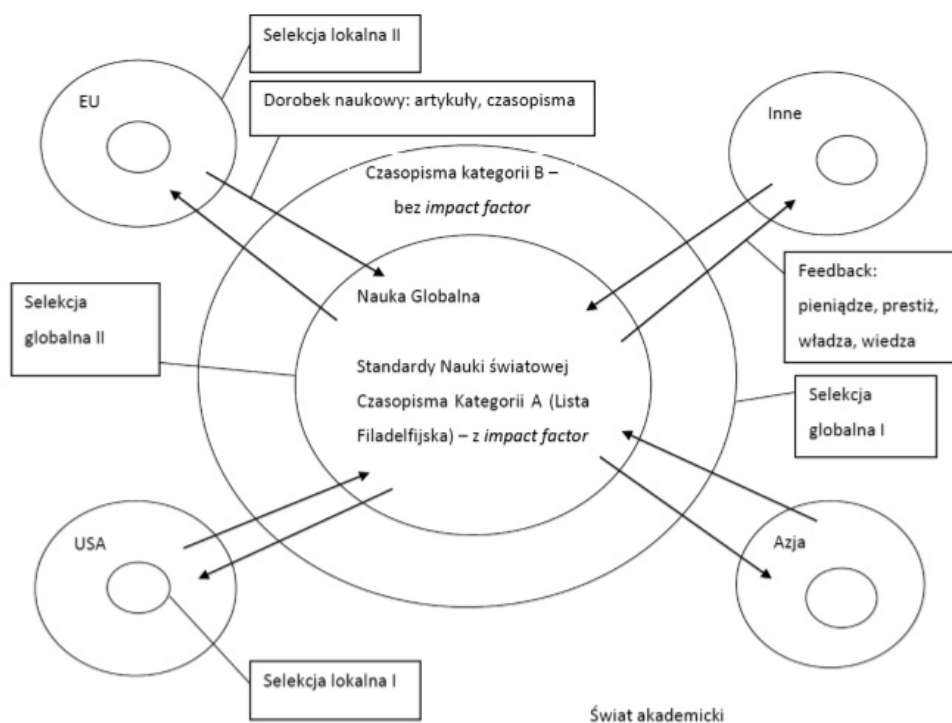
1. Dla aktów prawnych stosujemy zapis taki jak na stronie: www.sap.sejm.gov.pl, przenosząc do nawiasu umiejscowienie danego aktu, np.
Ustawa z dnia 28 listopada 2014 r. o zmianie ustawy o środkach ochrony roślin (Dz.U. 2015 poz. 39)
Obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 grudnia 2014 r. o wolnych stanowiskach sędziowskich (M.P. 2015 poz. 27)
2. Dla orzeczeń sądów stosujemy zapis taki jak w treści orzeczeń na stronie (stosując przy tym powszechnie przyjęte skróty): <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>, np.
Wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 16 kwietnia 2014 r. sygn. akt I SA/Go 155/14
3. W przypisach do aktów prawnych stosujemy zasady takie same, jak w pozycjach bibliograficznych - książkach/czasopismach (czyli stosujemy dz. cyt., tamże).

Opis rysunków i tabel:

1. Opisy rysunków sporządzamy według wzoru:

Rysunek 1. Model nauki globalnej

Źródło: opracowanie własne.

2. Opis tabel sporządzamy według wzoru:

Tabela 1. Model nauki globalnej – legenda

Etap	Narzędzia i czynniki selekcji (na przykładzie EU)	Potencjalna skala badań i jej badawcza wartość międzynarodowa
Selekcja lokalna I	Wymagania formalne czasopisma	Krajowa/niska
Selekcja lokalna II	Wymagania formalne czasopisma, język (francuski, chiński, niemiecki, angielski, hiszpański, włoski – najbardziej popularne)	Krajowa/wysoka
Selekcja globalna I	Wymagania formalne czasopisma, język angielski (na tym etapie jest on najbardziej uniwersalnym językiem nauki)	Międzynarodowa/ niska
Selekcja globalna II	Wymagania formalne czasopisma, język, prestiż w środowisku uczonych (np. na „Liście Filadelfijskiej” publikować mogą tylko „scientobrycy” ³⁵)	Międzynarodowa/wysoka

Źródło: Opracowanie własne.